

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

41. ČÍSLO / XXV. ROČNÍK

14 Kč • 0,70 €

15. ŘÍJNA 2017

Z obsahu:

O nepřátelích naděje
Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 27. září 2017
- strana 2 -

Svatý Petr z Alkantary
- strana 4 -

**Předseda
Hnutí Pro život ČR
obdržel papežský řád
za práci pro život
a pro rodinu**
- strana 5 -

**Výzva České
biskupské konference
k nadcházejícím volbám
do Poslanecké sněmovny
Parlamentu ČR**
- strana 6 -

**Dobrovolná
oběť za jiné lidi**
- strana 7 -

**Panna Maria zastřela
zrak bojovníkům
Islámského státu**
- strana 8 -

**Pražské zastupitelstvo
zamítlo obnovu
Mariánského sloupu**
- strana 9 -

**Mučedníci
manželské věrnosti**
- strana 10 -

**Růženec - poklad,
který je třeba znovu objevit**
- strana 12 -

*Mateřské Srdce Mariino nás úpěnlivě prosí,
abychom se obrátili a snažili se s Boží milostí dojít ke svatosti.*

O nepřátelích naděje (1 Tim 4,7-10)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci

27. září 2017 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Hovoříme o naději, ale dnes bych se spolu s vámi chtěl zamyslet nad nepřáteli naděje. Také naděje totiž, jako každé dobro na tomto světě, má svoje nepřátele.

A přišla mi na mysl antická báje o Pandoračině skříňce. Její otevření rozpoutá v dějinách světa spoustu pohrom. Málokdo si však připomíná poslední část tohoto příběhu, který vyústí zábleskem světla. Po všech bědách, které z oné skříňky vzešly, zůstal na jejím dně jako hráz proti všem zlům jeden malý dar. Pandora, žena, která tuto skříňku opatrovala, jej ob-

jeví až naposled. Řekové jej nazývali *elpis*, což znamená *naděje*.

Tato báje nám vypráví, proč je pro lidstvo tak důležitá naděje. Není pravda, že „dokud dýchám, doufám“, jak se říká. Pokud vůbec, tak je tomu naopak: naděje nese život, chrání jej, opatruje a umožňuje jeho růst. Kdyby lidé nepěstovali naději a neměli v této ctnosti oporu, nikdy by nevyšli z jeskyní a nezanechali by v dějinách světa stopy. Je tím nejvíce božským, co v lidském srdci existuje. Francouzský básník Charles Péguy nám zanechal překrásné texty o naději (srov. *Brána k tajemství druhé ctnosti*). Říká poeticky, že Bůh nežasne

ani tak nad vírou lidských bytostí, ba ani nad jejich dobročinnou láskou. Úžas a pohnutí v Něm však vzbuzuje jejich naděje: „Že totiž ony ubohé děti“, píše Péguy, „vidí, co se děje, ale věří, že zítra bude lépe.“ Básník poukazuje na tváře spousty lidí putujících tímto světem – venkovanů, chudých dělníků a migrantů hledajících lepší budoucnost – houževnatě zápasících s hořkostmi svízelného dneška, plného zkoušek, avšak nadchnutých důvěrou, že jejich děti dojdou spravedlivějšího a poklidnějšího života. Zápasili o děti, zápasili o naději...

Naděje je pobídkou v srdci těch, kdo opouštějí svůj domov, zemi, někdy i rodinu a příbuzné – mám na mysli migranty –, aby hledali lepší a důstojnější život pro sebe a své drahé. A je také pobídkou v srdci těch, kdo je přijímají s přáním setkat se, poznat a vést dialog. Naděje je pobídkou ke „sdílené cestě“, protože se vždycky cestuje

Pokračování na str. 6

Nestačí být jen bdělý, ale doba si žádá naprostou mobilizaci katolických křesťanů. Je nejvyšší nutné, aby se každý z nás plně nasadil na obranu Božího království zde na zemi. Náš zápal pro Boží věc, vycházející z hlubokého vnitřního spojení s Trojediným Bohem a s Pannou Marií – jak jsme mohli pochopit v minulých dnech v souvislosti s Fatimou – je jednou z podmínek pro záchranu mnohých duší, aby došly spásy.

V tomto čísle Světla najdeme hned několik povzbuzujících příkladů, jak zápal pro Boha, jeho příkázání a také pro spásu duší s tím spojenou dokáže proměnit lidská srdce. I když ne vždy právě těch, ke kterým byly směřovány výtky, že se odchylují od Boha a neberou vážně to, co on ustanovil s ohledem na nejvyšší dobro člověka jako přirozené a dané jednou provždy.

Hledáme-li oporu v historii, pak máme před sebou obraz svatého Petra z Alkantary, jenž mimo jiné zavedl praxi vztyčování misijních křížů. (str. 4–5) Jeho přísná askeze vyvěrala z jeho nesmírné lásky k Bohu a jeho velmi úspěšná kázání vycházela z modliteb a úzkého sepětí s Ním.

Pokud si dobře vybavíme, co všechno již bylo o Fatimě řečeno, jistě mezi hlavními myšlenkami bude ta, že posledním velkým zápasem s ďáblem bude boj o rodinu.

Editorial

I proto se nechejme aspoň ve stručnosti povzbudit výčtem několika významných obránců manželské věrnosti, z nichž někteří za ni položili i svůj život. (str. 10–11)

Před blížícími se volbami do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR je to velká výzva pro naše svědomí, abychom nejen k volbám šli, ale abychom také zodpovědně podpořili ty, kdo vytvářejí životní prostor pro přirozenou rodinu a berou vážně utrpení a potřeby druhých lidí. Tak nás k tomu koneckonců vybízí i naši biskupové. (str. 6)

Tím se dostáváme k současnosti a můžeme s radostí konstatovat, že i dnes existují hrdinové všedního dne, kteří jsou skutečnými obránci tradiční rodiny a života od jeho početí až po přirozenou smrt. Mezi ně patří i Mgr. Radim Ucháč, předseda Hnutí Pro život ČR, který byl nedávno oceněn za své obětavé nasazení udělením hodnosti rytíře Papežského rytířského řádu svatého Silvestra. (str. 5) Za redakci Světla i naše čtenáře mu blahopřejeme a vyprošujeme potřebné Boží požehnání do dalšího boje za věc Boží. A k tomu nezbytnou pomoc Panny Marie, která stojí v čele boje se satanem, usilujícím o zničení lidských duší skrze likvidaci přirozené rodiny, pro-

potratovou lež a eutanazii. Zároveň je to pro nás výzva, kterou můžeme považovat vpravdě za fatimskou, abychom se ani my nebáli v tomto boji otevřeně podpořit všechny dobré aktivity. A nemůžeme-li jinak, podepřeme úsilí mnohých aspoň svojí modlitbou, bez níž, jak víme, je marné každé lidské namáhání. Samozřejmě je účinné i obětovat na tento úmysl svá utrpení a těžkosti.

Vůbec spása mnohých je závislá na modlitbách a dobrovolných kajících skutcích, které pro tento účel na sebe vzaly údy mystického Těla Ježíše Krista – praví se v encyklice Pia XII. „Mystici corporis“. (str. 7) To tedy znamená, že i na našem nasazení záleží. Někdy to mohou být „jen“ povzbuzující slova či právě modlitba, jak tomu bylo v případě kněze, který takto pomáhal přežít sedmi děvčatům v iráckém Kirkúku. (str. 8) Vynikajícím modlitebním prostředkem, obdařeným mnoha milostmi, je svatý růženec. (str. 12–13) Panna Maria vyzývala, abychom se jej denně modlili. Kéž by letošní fatimské jubileum prolomilo hradbu „nesympatií“ k této modlitbě a přivedlo četná lidská srdce k pochopení, že fatimské výzvy je nutné brát vážně, aby Neposkvrněné Srdce Panny Marie mohlo co nejdříve zvítězit a vyrvat tak satanovi duše jeho obětí!

Daniel Dehner

Přijmi vzácné pozvání a dej se odvést na hostinu Božího slova, která je pro tebe přípravou. Oděn rouchem pokory a usebranosti vstup do Ježíšových síní.

Předkládá ti další ze svých podobností, ve kterých hovoří o neuvěřitelné zatvrzelosti vlastního národa. Pros svého Pána, aby tě uchránil sobecké zatvrzelosti, o které ti vypráví s takovou bolestí.

Nebeský Král rozesílá posly s radostnou zvěstí: Pojdte k hostině! Bůh sám připravil všechno potřebné. Velice mu na tom záleží, neboť je to oslava jeho jednorozeného Syna. Všechno nachystal s tak nesmírnou láskou a péčí, protože touží rozdávat a působit radost vším, co může jeho velkodušná štědrost nabídnout.

Nespokojuje se s pouhým ohlášením. Hlasatelé této radostné zvěsti mají osobně přivádět všechny pozvané. Dej se Pánu k dispozici právě pro tuto službu. Dává ti možnost stolovat u něho samého proto, abys poznal nejen hodnotu toho, co je prostřeno na jeho tabuli, ale aby ses také přesvědčil, kolik volných míst je v jeho hodovní síni.

Bohužel královi poslové se vracejí s nepořízenou. Ti, kterým doručili osobní Boží pozvání, *nechtějí přijít*. Poslechni si, čeho všeho si cení více než pocty účastnit se královské svatby: jsou jim přednější osobní zájmy, vidina hmotných statků, obchody, peníze, zisk. Nebývá to i u tebe častý důvod, proč jsi netečný k Božímu slovu?

Královi poslové však musí počítat s tím, že budou nejen odmítáni, ale i tupeni, týráni, a dokonce zbaveni života. Ježíš s lítostí konstatuje, že jsou lidé, pro které je královská svatba přímo nesnesitelná. Přemýšlej, co se muselo stát v srdci těch, kteří se pozváním k hostině Boží dobrotivosti a milosti cítí dokonce ohrožení. Ta nejvyšší možná láska a štědrost je podnítila k hněvu, odporu a zášti. Nejen že sami odmítají, ale cítí potřebu zabránit tomu, aby se královské pozvání dostalo k dalším: násilím se zbavují těch, kteří přinášejí nabídku lásky a radosti. Žijí v domněnku, že není nic krásnějšího a lepšího než to, co oni sami vymysleli a co oni nabízejí. Vadí jim vše, co by je mohlo zastínit a usvědčit z malosti, nepravdy a ješitnosti. Zabíjet Boží posly je možno nejen mečem, ale i slovem. Ale každý, kdo tvrdošijně a sebevědomě od-

Velká hostina

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Koho najdete, pozvěte na svatbu.

mitá Boží nezištnost, musí počítat také s jeho spravedlností.

Královská hodovní síň stále zeje prázdnotou. Pocity, které prožívá zklamaný hostitel, jsou srozumitelné zvláště tomu, kdo již někdy marně vyhlížel pozvané hosty a prožil skličující pohled na zbytečně prostřený stůl. Dej Králi za pravdu, že nikdo, kdo se k němu takto obrací zády, není hoděn zasednout k jeho hostině.

Královská velkodušnost však nemůže přijít nazmar. Jeho vynalézavá láska nezná hranic. Chce prožívat svou radost z darované radosti v naplněné hodovní síni. Jeho pozvání se dostane jiným, kteří to ani netuší a kteří nic neočekávají.

Pán posílá služebníky *na rozcestí*: tam jsou ti, kteří se rozhlížejí, kudy dál, protože hledají cestu: všichni bloudící a hledající jsou zváni, ať jsou *zlí nebo dobří*. Nyní tedy víš, ke komu jsi poslán: jdi a vysvětli jim, kam mají jít. Přečiň se, aby volná místa u Boží tabule nezůstala neobsazena, a ostatní přenechej samotnému Hostiteli.

Slavnost Králova Syna může začít. Otec přece jen dosáhl toho, že hodovní síň, ve které je dostatek místa pro všechny, se zcela zaplnila. Připrav si své osobní přání pro Ženicha a Krále. Co jim řekneš?

Ani uprostřed všeobecného svatebního veselí však nepřeslechni Ježíšovo závěrečné varování: Král pozval do své hodovní síně *dobré i zlé*, ale to neznamená, že je to místo i pro svévolné vetřelce. Na Synově hostině nesmí nikdo chytračit, využívat situace a přiživovat se po svém a nedbat přitom na to, co se sluší a patří. Opatruj pečlivě svoje *svatební roucho*. Nenech si nikým namluvit, že už ho není zapotřebí. Je jedinou zárukou, že jsi nejen *pozvaný*, ale také *vyvolený*.

Otec našeho Pána Ježíše Krista kéž nás osvítl, abychom pochopili, co čeká ty, které on povolal.⁽¹⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ responsoriální verš k Aleluja (srov. Ef 1,17-18)

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 25,6-10a

Hospodin zástupů vystrojí všem národům na této hoře tučné hody, hody s výborným vínem; budou to šťavnatá jídla a vybraná vína. Na této hoře sejme závoj, který halí všechny lidi, příkrývku, která kryla všechny národy. Zničí smrt navždy. Pán, Hospodin, setře slzy z každé tváře. Odejme na celé zemi hanbu svého lidu, neboť Hospodin to pravil. V ten čas se řekne: „Hle, náš Bůh, doufali jsme v něho, že nás vysvobodí; on je Hospodin, v něho jsme doufali, jásejme a radujme se z jeho spásy, neboť Hospodino-va ruka spočine na této hoře.“

2. čtení – Flp 4,12-14.19-20

Bratři! Dovedu žít v odříkání a dovedu žít v hojnosti. Seznámil jsem se důvěrně se vším: se sytostí i hladověním, s nadbytkem i nedostatkem. Všechno mohu v tom, který mi dává sílu. Ale jste hodní, že jste mi pomohli v mém tíživém postavení. A protože můj Bůh je přebohatý, skvěle vám to odplatí skrze Krista Ježíše ve všem, cokoli budete potřebovat. Bohu, našemu Otci, buď sláva na věčné věky! Amen.

Evangelium – Mt 22,1-14

Ježíš mluvil k velekněžím a starším lidu v podobnostech: „Nebeské království je podobné králi, který vystrojil svému synovi svatbu. Poslal služebníky, aby svolali hosty na svatbu, ale ti nechtěli přijít. Poslal znovu jiné služebníky se vzkazem: »Rekněte pozvaným: Hostinu jsem přichystal, moji býci a krmný dobytek jsou poraženi, všechno je připraveno, pojdte na svatbu!« Ale oni nedbali a odešli, jeden na své pole, jiný za obchodem. Ostatní pochytili jeho služebníky, ztýrali je a zabili. Krále to rozhněvalo. Poslal svá vojska, vrahy zahubil a jejich město vypálil. Potom řekl svým služebníkům: »Svatební hostina je sice připravena, ale pozvaní jí nebyli hodni. Jděte proto na rozcestí a pozvěte

Pokračování na str. 7

Svatý Petr z Alkantary

„V dnešním světě není nikdo schopen takové dokonalosti. Byl to světec naší doby, ale jeho horlivost byla tak nesmírná jako u světců z minulosti“ – tolik sv. Terezie z Avily. Jaký byl muž narozený v roce 1499, když o něm jedna z největších světic v dějinách církve hovořila tak vzletným, tak obdivným způsobem? Odpovědi budíž tento krátký medailon.

Několik let byl znám jako Juan Garavito, syn svého otce Pedra Alfonse Garavita, guvernéra městečka Alkantary, prvotřídního právníka a neobyčejně zbožného muže. Chlapec si navykl trávit dlouhé hodiny na modlitbách, v kostele se zdržoval většinu svého volného času. V osmi letech mu otec umřel a matka Maria se znovu vdala. V otčímovi Alfonsu Barrantesovi našel malý Juan dobrého vychovatele, který svého nevlastního syna poté, co u něj vyzoroval zdravý intelekt a nadání pro studium, poslal studovat kanonické právo na univerzitu v Salamance. Odečteme-li povinné studium a přítomnost na přednáškách, skládal se život mladého studenta z modlitby, skutků pokání a navštěvování špitálů a vězení, kde pečoval o nemocné, o vězně. Táhlo ho to do kláštera, ale nechtěl se unáhlit, nechtěl učinit osudový krok motivovaný toliko vlastním přáním. Rozhodující pro něj bylo setkání s minoritou P. Františkem Frenegalem v roce 1515 – po rozhovoru s ním měl jasno.

Bez vědomí matky a otčima (ze strachu, že by jej zdržovali) opustil domov a vydal se do kláštera menších bratří v Manjaretos. Místní kvadrián měl o jeho budoucnosti v řádu vážné pochybnosti, nevěřil, že by mladík z vyšších vrstev byl s to zřeknout se pohodlí a výhod zabezpečeného života, zvládat přísné řádové regule či zachovávat tuhé posty, mlčení a poslušnost. Mladý adept klášterního života musel podstoupit zkušební lhůtu, aby se ukázalo, co v něm vězí. Bylo však bláhové zkoušet někoho, kdo už několik let prakticoval dobrovolně přísnou askezi a kdo si sám od sebe ukládal skutky pokání. Představený byl Juanem nadšen, přijal ho ochotně do noviciátu a přidělil mu řádové jméno. Odteď bude znám jako bratr Petr, aby pak do dějin vešel jako sv. Petr z Alkantary.

Mladý bratr Petr plnil v klášteře hned několik funkcí – od sakristiána přes fort-

nýře až po správce. Spával na holé zemi – až do chvíle, kdy mu tato poloha začala připadat příliš pohodlná, takže se ji rozhodl změnit. Odteď spával vkleče s hlavou opřenou o stěnu; když si chtěl dopřát přece jen krapet pohodlí, sedl si na noc na paty. Tedy na noc – spával maximálně půldruhé hodiny, více spánku nepotřeboval. Čas takto ušetřený věnoval důležitějším věcem – modlitbě a skutkům pokání. Dlouhá léta se živil pouze chlebem a vodou. Ale i v této oblasti si podobně jako v případě spánku dokázal čas od času „zahýřit“ – o svátcích si dal trochu ovesné kaše. Chodil bosky, v hábitu z drsné hrubé látky, nikdo ho nikdy nespátřil s kapucí na hlavě, kterou by se chránil proti spalujícímu jižnímu slunci. Už v raných dobách svého řeholního života byl vystaven útokům Zlého a velikým pokušením, ale jeho duch dokázal vycházet z těchto střetů vítězně.

Když byla v roce 1522 přeměněna kustodie Extremadura na provincii, vyběhl její první provinciál P. František Frenega-

lo bratra Petra, na kterého si moc dobře pamatoval, aby se připravil na podjáhenské svěcení. Petr nikdy o kněžství neuvažoval, resp. tuto myšlenku vždy zavrhoval, „non sum dignus“ říkával – „nejsem hoden“. Nicméně slíbil poslušnost a v jejím rámci přijal ještě téhož roku podjáhenské svěcení, rok nato i jáhenské a za další rok pak kněžské. Už jako otce Petra jej posléze provinciál pověřil procházením provincií a kazatelskou činností.

P. Frenegalo věděl, co dělá, když Petrovi tento úkol svěřil. V Petrově osobnosti se totiž snoubilo hned několik předností – vynikající teologické znalosti, mimořádný dar výřečnosti a v neposlední řadě i jeho již zmiňovaný způsob života, jímž prokazoval věrohodnost svých slov. Šlo o nefalšované lidové misie a dělo se při nich to, co se v historii církve svaté děje, začne-li Boží vyvolený hlásat evangelium – šly za ním zástupy. Tisícíhlavé davy navštěvovaly jeho kázání, docházelo k četným konverzím i vnitřním proměnám přemnohých. Měl lví podíl na tom, že Pyrenejský poloostrov byl takřka nedotčen bludnými luterskými nebo kalvínskými naukami. Jeho zápal, jeho nevyvratitelné argumenty, jeho nasazení – to vše mu pomáhalo v pronikání Božího slova do lidských srdcí „až na dřeň“. A byl to právě on, kdo při těchto lidových misiích zavedl praxi vztyčování misijních křížů.

Od roku 1525 spravoval několik klášterů v provincii a v roce 1538 byl jednohlasně zvolen za provinciála. V tomto postavení sepsal nové, přísnější stanovy, aby tak vymýtil nešvary uvolněných mravů. Volal po návratu k radikálnosti sv. Františka z Assisi, po opravdovosti řeholního života, po odevzdávání se Bohu cele. Pochopitelně se to setkalo s nevolí těch, jímž svobodomyšlnější život vyhovoval. Petra osočovali z přepjatosti, jeho touhu po chudobě měli za pokoušení Boha a pokoru za špinavou sprostotu, aby takto rádobly zbožnými argumenty maskovali své zesvětšelé chápání řehole. Na kapitule v roce 1540 byla jeho nabídka konstituce smetena ze stolu, valná většina bratří k františkánskému ideálu jím oslavovanému nevzhlížela tak jako on.

Petr proto rezignoval na svůj úřad a rozhodl se následovat otce Martina od svatě Marie, jenž vedl v portugalském pohoří Arrabida poustevnícký život. Přísná

Sv. Petr z Alkantary

Předseda Hnutí Pro život ČR obdržel papežský řád za práci pro život a pro rodinu

kající praxe, jakou pro sebe poustevník Petr zavedl, přilákala už zanedlouho plno následovníků a komunita bratří toužících ujařmovat své já se zdárně rozrůstala.

Vysněný život však nevedl otec Petr dlouho, neboť slib poslušnosti jej v roce 1544 přinutil k návratu do mateřské provincie, kde byl jmenován definitorem, tj. rádcem či asistentem představeného. V roce 1553 se konala generální kapitula v Salamance, na níž se otcí Petrovi vyplnil jeho sen o návratu do ústraní a ke strohému životu – byl poslán do přísné klauzury kláštera sv. Onufria v La Lapa, kde mohl veškerý svůj čas trávit na modlitbách. Zde byl Bohem vyzván, aby se znovu zasadil o zpřísnění řádových regulí jako zadostiučinění za upadající život řeholníků a šířící se protestantské hereze. Vydal se (pochopitelně pěšky) do Říma, aby povolení na vyhlášení nových stanov získal přímo od papeže. Julius III. mu těsně před svou smrtí v roce 1555 toto právo udělil a nadto mu povolil zakládání nových klášterů.

První takový vybudoval v Pedrosu u Plasencie a bratři v něm žijící vedli nesmírně přísný kající život prokládaný modlitbou. Chodili celý rok bosí, spali na holé zemi (jen pokud by byly cely vlhké, mohli spát na desce), nesměli jíst maso, vejce, ba ani ryby, pít víno a alespoň tři hodiny denně se měli v usebraném tichu modlit a rozjímat. Věční reptalové zpoza zdí svých pohodlných klášterů Petrovi prorokovali, že jej čeká zoufalá samota, avšak k jejich úžasu se k němu začaly připojovat houfy stejně naladěných mladých i starých. Povstávaly tedy další kláštery, na což v roce 1559 reagoval papež Pavel IV. svým breve „Cum a nobis“, v němž je podřídil menším bratřím-konventuálům, a vydal povolení k tomu, aby se mohla tato myšlenka šířit i mimo Pyrenejský poloostrov. To už tři roky existovala kustodie a v roce 1561 vznikla dokonce provincie – zasvěcená sv. Josefovi. Bratři si začali říkat observanti (Fratres strictissimae observantiae), běžní věřící jim říkali jednoduše alkantaríni.

Otec Petr se navzdory všemu umrtvování neumrtvil tak úplně od světa, jak by se mohlo zdát, a už vůbec se neomezoval pouze na františkánskou rodinu. Měl důvěrný kontakt například se sv. Františkem Borgiášem nebo císařem Karlem V., který mu sliboval hory doly, aby se stal je-

„Za obětavé osobní nasazení, odvážný boj o zachování tradiční rodiny a ochranu života od jeho početí do přirozené smrti“ byl jmenován předseda Hnutí Pro život ČR Radim Ucháč do hodnosti rytíře Papežského rytířského řádu svatého Silvestra. Vyznamenání mu předal kardinál Dominik Duka během Národní svatováclavské pouti ve Staré Boleslavi.

Radim Ucháč vnímá udělení papežského řádu „především jako poděkování mnoha tisícům lidí, kteří spolu s námi vytrvale usilují o obnovu kultury života v naší zemi“.

Předání bylo uvedeno slovy: „Rodina je základní buňkou společnosti i základní jednotkou církve. Nebude-li rodiny, nebude společnost, nebude národ, nebude stát a nebude ani církev. Jsme svědky toho, že pro značnou část naší společnosti přestává být rodina prioritou. Řada mladých lidí se zdráhá založit rodinu. Někde jen o často deklarované ekonomické

důvody, ale také o hlubší příčiny jako vypjatý individualismus, ztráta základní jistoty a smyslu života. Kde jinde se ale každé dítě lépe naučí životu s druhými a kde jinde se mu vrchovatě dostane zá-

kladní jistoty a důvěry než v milující rodině? Ostatně ani náš Bůh není samotář, ale žije v láskyplném společenství Otce, Syna i Ducha Svatého. A právě pro vytrvalou péči o tyto zásadní hodnoty si tolik ceníme práce pana Radima Ucháče.“

Zdroj: HPŽ ČR, 28. 9. 2017

ho zpovědníkem, stejně jako portugalský král Jan III. Marně. Petr neměl v úmyslu žít u dvora, byl přece řeholníkem, byl observantem. Nadto byl rádcem, zpovědníkem a duchovním vůdcem sv. Terezie z Avily, která rovněž prahla po přísnějším způsobu života. Pomáhal jí v reformě Karmelu a přesvědčil ji, aby i ona požádala o papežské breve. Na svých cestách po lidových misiích napříč Pyrenejským poloostrovem pro ni hledal vhodné kandidátky. Když se této velké karmelitce podařilo v roce 1562 otevřít první řeholní dům, na radu Petrovu byl zasvěcen rovněž pěstounu Páně.

Během své vizitační cesty ve městě Viciosa náhle onemocněl. Požádal o převezení do kláštera v Arenasu, aby mohl umírat uprostřed svých bratří. Dva dny před smrtí přijal viaticum a celou další noc podle svého zvyku promodlil. Ani na smrtelné posteli neslevil nic ze svých zásad a odmítl dokonce doušek vody, ačkoli měl velkou žízeň.

K poledni 18. října 1562 se jeho stav prudce zhoršil. „Zaradoval jsem se, když mi řekli, půjdeme do domu Pánova...“ stačil ještě říct na prahu Pánova domu, do nějž vkročil v pravé poledne o svátku sv. Luká-

še. Více už neřekl. Zbytek dopověděli papežové – Řehoř XV. v roce 1622 beatifikační bulou a v roce 1669 Klement IX. bulou kanonizační.

* * *

V souvislosti se sv. Petrem z Alkantary nelze nezmínit kostel u nás jemu zasvěcený, stojící v Karvině, přesněji v části Karviná-Doly. Jde o obrovskou raritu, známou jako „Šikmý kostel“ či „Česká Pisa“. Kvůli poklesu půdy v důsledku poddolování totiž poklesl i tento chrám, a to o neuvěřitelných 37 metrů. Navíc je nakloněn a vychýlen o 6,8° na jih od své svislé osy, což působí neopakovatelným dojmem, zvláště když se před něj člověk postaví na cestu svažující se v protisměru jeho vychýlení.

Výzva České biskupské konference k nadcházejícím volbám do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

Lidé dobré vůle, sestry a bratři v Kristu našem Pánu, obracíme se na Vás v době blížících se parlamentních voleb, kdy se nás různé politické strany a hnutí snaží přesvědčit, že právě oni a jen oni jsou zárukou prosperity naší země. Neodbytnost kampaní i zklamání z minulosti, kdy jsme zažili rozpor mezi sliby a následnou skutečností, v nás může budit pocit marnosti a vést k rozhodování, zda se voleb vůbec zúčastnit. Jako Vaši pastýři bychom chtěli zdůraznit, že nejít k volbám není správným křesťanským postojem. **Děkujeme Bohu, že můžeme beze strachu volit** podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. **Vyzýváme vás proto, abyste se voleb zúčastnili!**

A chceme Vám pro Vaše rozhodování nabídnout několik podnětů:

Nebuďte ukvapení a nepodléhejte laicním slibům rychlých změn. Někdy se zdá, že je naší přirozeností doufat v nebe na zemi a být věčně nespokojeni. Často vo-

láme po změně a hlasujeme spíš PROTI něčemu než PRO něco. Novinka na trhu a změna za každou cenu není ale vždy výhodou a loď, která mění příliš často kurz, nikam nedopluje a veškerou energii vynakládá na neustálé otáčení ze strany na stranu. Je proto dobré podpořit dlouhodobé snahy lidí, kteří v politice často nezištně a vytrvale něco smysluplného budují.

Hledejme pozitivně formulované cíle. Odmítejme nesnášenlivost. Vypořádání, zúčtování či skoncování s něčím, co je označeno za špatné, není dostatečný politický cíl. Vymýtí les je vždy rychlejší a jednodušší než les vysázet a roky o něj pečovat, než vyrostet. Hledejme mezi politiky ty, kteří neslibují jen změnu a „kácevní“, ale snaží se o kontinuitu a budování tam, kde je to jen trochu možné.

Volme kultivovanost. Slušnost a úcta k druhým je nejen na politické scéně stále častěji nahrazována arogancí a vulgaritou. Braňme se tomu! Při svém rozhodování

hledejme ty, kteří jsou slušní, drží se morálních zásad a mají snahu pečovat o naši zemi dlouhodobě.

Podpořme ty, kteří vytvářejí životní prostor pro rodiny a berou vážně utrpení a potřeby druhých lidí u nás doma, v Evropě i v jiných částech světa. Vzájemně si pomáhat je v zájmu nás všech.

A jako **lidé víry**, kteří volají k Bohu, v jehož rukou jsou osudy jednotlivců, ale i národů a celého světa, nezůstaňme jen u přemýšlení koho volit, ale za průběh a výsledek parlamentních voleb **se i modleme.**

Vyzýváme Vás, sestry a bratři, nejen k osobní modlitbě, ale vybízíme i jednotlivé farnosti a řeholní komunity k uspořádání adorace a společné modlitby na tento úmysl. **Osvědčme angažovanost své víry!**

Kéž dobrý Bůh požehná naši zemi i všem, kteří za ni po nastávajících volbách převezmou zodpovědnost.

Vaši biskupové

O nepřátelích naděje - dokončení katecheze Sv. otce ze str. 2

ve dvou. Jednak ti, kdo přicházejí do naší země, a jednak my, kteří jdeme vstříc jejich srdcím, abychom jim porozuměli, pochopili jejich kulturu a jejich jazyk. Je to cesta ve dvou, ale nelze se na ni vydat bez naděje. Naděje je pobídkou ke sdílení životní cesty, jak připomíná kampaň Charity, kterou dnes zahajujeme. Bratři, nemějme strach sdílet tuto cestu! Nemějme strach! Nemějme strach sdílet naději!

Naděje není ctnost pro lidi s plným žaludkem. To je také důvod, proč **chudí jsou primárními nositeli naděje.** A v tomto smyslu můžeme říci, že chudí – i žebráci – jsou protagonisté dějin. Bůh je potřeboval, aby mohl přijít na svět. Potřeboval Josefa a Marii, betlémské pastevce. O první vánoční noci svět spal, uveleben ve spoustě jistot, kterých dosáhl. Pokorní však ve skrytu připravovali revoluci dobroty. Trpěli nouzí ve všem, někteří na hranici přežití, ale oplývali tím nejcennějším dobrem, které na světě existuje, tedy vůlí ke změně.

Někdy je neštěstím mít v životě všechno. Pomyslete na mladíka, kterému nebyla vstřípena ctnost očekávání a trpělivosti

a který se nemusel kvůli ničemu namáhat, udělal zázračnou kariéru a ve dvaceti letech už „ví, jak to ve světě chodí“; nad takovým byl vynesena ten nejhorší rozsudek, totiž netoužit po ničem. Toto je ten nejhorší rozsudek: zavírat dveře touhám a snům. Vypadá mladě, ale na jeho srdce se snesl podzim. Je to podzimní mládež.

Prázdnota v duši je nejhorší překážkou naděje. Je to riziko, o kterém nikdo nemůže říci, že se jej netýká, protože pokušení proti naději může dolehnout i na ty, kdo se ubírají cestou křesťanského života. Starověcí mniši poukázali na tohoto nejhoršího nepřitele horlivosti. Říkali mu „polední démon“, který opotřebovává životní nadšení právě tehdy, kdy je slunce nejvýše. Toto pokušení nás zaskakuje tehdy, kdy je nejméně očekáváme, dny se stávají monotónními a nudnými a zdá se, že žádná hodnota si nezaslouží námahu. Tento postoj se nazývá **omrzlost**, která nahlořádává život zevnitř a nakonec z něho ponechá jen prázdnu skořápku.

Když k tomu dojde, křesťan ví, že je proti tomu třeba se postavit a nikdy pa-

sivně nepřijímat. Bůh nás stvořil k radosti a štěstí a nikoli k lebedění si v melancholii. Proto je zapotřebí střežit vlastní srdce, odporovat pokušení ke sklíčenosti, které jistě nepochází od Boha. A tam, kde naše síly ochabnou a boj proti skleslosti se stane obzvláště zavilým, můžeme se vždycky utéci k Ježíšovu jménu. Můžeme opakovat onu jednoduchou modlitbu, kterou nacházíme také v evangeliích a která je stěžejní v mnoha tradicích křesťanské spirituality: „Pane Ježíši Kriste, Synu živého Boha, smiluj se nade mnou hříšným!“ Krásná modlitba. „Pane Ježíši Kriste, Synu živého Boha, smiluj se nade mnou hříšným!“ Toto je modlitba naděje, protože se obracím k tomu, který může otevřít dveře dokořán, vyřešit problém a umožnit mi vzhlízet k horizontu naděje.

Bratři a sestry, nejsme sami, kdo bojujeme proti beznaději. Pokud Ježíš přemohl svět, je schopen přemoci v nás všechno, co odporuje dobru. Je-li Bůh s námi, nikdo nám nezczizí ctnost, kterou k životu potřebujeme absolutně. Nikdo nám naději neukradne. Jděme dál!

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

Dobrovolná oběť za jiné lidi

Výzva z Fatimy k nezištné lásce

Ve své encyklice „Mystici Corporis Christi“ o „mystickém Těle Kristově“ z 29. června 1943 napsal papež Pius XII.: „Úžasné tajemství, které nikdy nebude dostatečně promeditované: spása mnohých duší je závislá na modlitbách a dobrovolných kajících skutcích, které na sebe pro tento účel vzaly údy mystického Těla Ježíše Krista, a na spolupráci, kterou pastýři a věřící, zvláště pak otcové a matky mají poskytovat našemu Spasiteli.“ Ta slova znějí jako ozvěna učitelského úřadu na poselství z Fatimy. Čestný dómský kanovník, farář Dr. Franz Weidemann z Dortmundu, se vyjadřuje proti lacinému optimismu spásy a upomíná nás na naši spoluzodpovědnost za spásu duší našich bližních.

Matka Boží ve Fatimě vyzývala k modlitbě a zástupnému pokání za obrácení hříšníků a za mír ve světě. S jakou přísností a důsledností si ty tři děti – vizionáři – vzaly za vlastní tuto výzvu, je více než překvapující. Ovšemže se taková přemíra obětí a modliteb nedá vysvětlit. Rovněž šokující vidění pekla v červenci 1917 nemohlo k tomu dát dostatečný důvod. Daleko více to byla moc lásky, jež uchvátila srdce dětí a uschoopila je ke každé Bohem chtěné oběti. Skrze Marii jim bylo ukázáno, jak dobrý je Bůh, jak velkým člověka stvořil a pro jak vysoký cíl ho vyvolil. V tomto světle poznaly děti neblahou moc hříchu, která lidi dělí od Boha. Tak byly děti připraveny ke každé oběti, aby v tajemné solidaritě lásky spolupůsobily na záchraně duší. Pokud by to záviselo na nich, neměl by být žádný člověk navěky zatracen! Ony pochopily hodnotu věčnosti a poznaly, že nakonec jde jen o to, abychom žili a zemřeli v lásce Boží. Když je toto zaručeno, najde člověk své poslední štěstí, svoji blaženost. A k tomu musí následovat příkázání Boží, která jsou vždycky příkázáními lásky. Pak bude také mír na zemi.

Tyto souvislosti jsou viditelné rovněž v průběhu světových a církevních dějin minulých 100 let: Dvě světové války vyvolaly nevysovné neštěstí a komunismus skutečně rozšířil své bludy po celém světě. To, že se překvapivě zhroutil v mnoha zemích, neznamená ještě, že byl konečně překonán. Materialismus a bezbožnost ovládly také Západ. Otevřený a rovněž plíživě skrytý odpad mnoha lidí od Boha ještě nedosáhl svého konce. Církev byla pronásledována, papežové museli velmi trpět a také dnes musí Svatý otec nést vel-

ké starosti. Vzhledem k této negativní bilanci bychom museli, čistě lidsky viděno, vzdát se a propadnout zoufalství. Přesně toto však není smyslem poselství z Fatimy!

Události z Fatimy jsou spíše výzvou k obrácení a k modlitbě, aby se všechno toto zlo, které navštěvuje lidi jako následek hříchu, odvrátilo. Musíme Boha prosit o to, aby se smiloval nad svým lidem. Nikdo neví, kolik dobra bylo už skuteč-

ně způsobeno mnoha tichými modlicími se a obětavými lidmi v posledních letech a desetiletích a kolik se ještě stane v budoucnosti. Bůh, který zná srdce, působí mocně také v naší době. Ruka Páně není zkrácena, ale vylévá bohaté milosti do srdcí lidí! Teprve na věčnosti budeme moci vidět plody všech modliteb a obětí, tedy kolik lidí se obrátilo k Bohu, znovu našlo víru a dosáhlo své spásy, protože ostatní se za ně modlili a obětovali!

Současně nás Matka Boží ve Fatimě vyzývá, abychom se utíkali ke spasitelné oběti Kristově a abychom se s ním sjednocovali v Eucharistii. Není nikdy v lidských silách způsobit záchranu a spásu. Především je to obětí, kterou Pán přinesl na kříži, a která se zpřítomňuje na oltářích, když kněz v zastoupení Krista slaví svatou mešní oběť.

Celou silou a vroucností své mateřské lásky nás Maria zve, abychom svůj život přijímali vděčně jako dar Boží a učinili z něj dar lásky pro mnohé. Tak jako Panna a Matka Boží plnila na zemi plán Boží spásy tím, že věřila, modlila se, obětovala a v srdci trpěla, tak máme také my v jednotě s ní přinášet svá srdce Bohu v lásce, aby pokud možno mnoho lidí bylo zachráněno.

Mateřské Srdce Mariino, které bylo jedinečným způsobem spojeno s Bohem, nesnese, aby Bůh byl hříchy lidí tak velmi a tak mnoho urážen.

Ona není ráda, že jdou do zatracení duše, za které její Syn Ježíš Kristus prolihl svoji drahocennou krev. Ona nevidí ráda, když dobří jsou lhostejní a vlažní. Proto nás snažně prosí, abychom se obrátili a konečně se snažili s Boží milostí dojít ke svatosti. Jestliže máme srdce, pak nepřeslechneme prosbu Matky Boží a budeme se snažit podle svých sil jí odpovědět!

Z Kirche heute 7/2017 přeložil -mp

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

na svatbu, koho najdete.« Služebníci vyšli na cesty a shromáždili všechny, které našli, zlé i dobré, takže svatební síň byla plná hostí. Když vstoupil král podívat se na hosty, uviděl tam člověka, který neměl na sobě svatební šaty. Řekl mu:

»Příteli, jak jsi sem přišel bez svatebních šatů?« On se nezmohl na slovo. Tu řekl král sloužícím: »Svažte mu ruce i nohy a vyhoďte ho ven do temnot. Tam bude pláč a skřípění zubů.« Mnoho je totiž povoláných, ale málo vyvoláných.«

Panna Maria zastřela zrak bojovníkům Islámského státu

Panna Maria je naší nejlepší ochránkyní i v dnešní době. Dokazuje nám to také událost, k níž došlo před rokem, 21. října 2016, během teroristického útoku v Iráku. Své děti, které se k ní v důvěře obrátily s prosbou o pomoc, učinila před jejich nepřáteli jednoduše „neviditelnými“.

Ubohý internátní pokoj v univerzitním městě Kirkúku na severu Iráku se stal pro 22letou Monaly Najeebovou a jejich šest spolužaček novým domovem. Křesťanská děvčata musela v roce 2014 i se svými rodinami a s tisíci dalšími lidmi utéct před bojovníky IS z Karakoše, bývalého největšího křesťanského města v Iráku. Nyní mohla konečně pokračovat ve studiu, společně se modlit, a dokonce se i smát – až do onoho hrozného pátku v říjnu 2016... Horor započal brzy ráno okolo čtvrté hodiny.

Monaly, která teprve nedávno dokončila inženýrské studium, jako mluvčí sedmi děvčat vydala svědectví o všem, co se stalo. Pět dnů předtím začala irácká armáda vládní ofenzívu zaměřenou na znovudobytí města Mosul, jež měl v rukou Islámský stát. Terčem odvetného útoku džihádistické organizace se stal Kirkúk, vzdálený 170 km jižně od města. Venku bylo slyšet střelbu a silné výbuchy. Monaly a její kamarádky už neměly žádnou možnost, aby se dostaly z budovy ven,

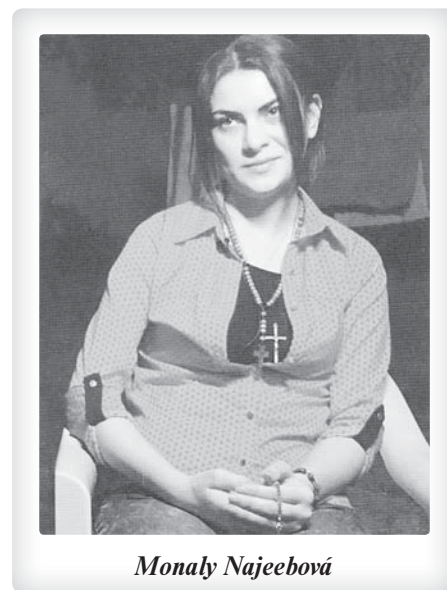
Záběr z ložnice, kde pod postelemi se sedmi křesťanským děvčatům podařilo nepozorovaně ukrývat osm hodin.

proto se rychle zavinuly do plachet, aby se aspoň nějak ochránily před lítajícími kulkami a úlomky skla. V domě se najednou ozval křik. Sedm děvčat se sotva stihlo ukrýt v ložnici pod dřevěné postele, když se k nim z vedlejší kuchyně blížily tlumené hlasy. Byli to jednoznačně bojovníci IS! Otevřeli lednici a prohlédli také skříně. Potom do ložnice studentek vkročilo několik mužů, usadili se na jejich postele a začali jíst. Pod nimi, přitisknutá ke stěně, ležela děvčata, celá zkoprnělá strachem. Neodvážila se téměř ani dýchat a jen doufala, že všechny mají svoje mobily přepnuté na tichý režim. Jedna ze studentek měla těžkou alergii a stačilo pouhé jedno zakašláni nebo kýchnutí a všechny by byly odhaleny. Muži prohlédali také tašky děvčat a jeden z teroristů řekl: „Podívejte, měly tak napilno, že jedna z nich si tady dokonce zapoměla mobil.“ Monaly v ruce pevně svírala svůj perlový růženec a modlila se. „Raději zemřít, než být znásilněna!“ proběhlo jí hlavou. S velkou opatrností se odvážila poslat esemesku svému dobrému příteli Ronimu Salimovi Momikovi, který byl jen dva měsíce předtím vysvěcen na kněze. Ten o ně duchovně pečoval od té doby, kdy se ocitly v utečeneckém táboře. „Pomoz nám, otče! Bojovníci IS! Budeme tě průběžně informovat.“

Novokněz, sám utečenec, dosvědčuje: „Byl jsem s děvčaty přes mobil v kontaktu po celou tu dobu. Posiloval jsem je: »Nezapomeňte na svoji víru! Modlete se k Panně Marii! Ona vám přijde na pomoc, ona vás ochrání!« A Maria byla skutečně s nimi. Když bylo po všem, jedno z děvčat mi řeklo: »Když bojovníci IS vkročili do našeho pokoje, měly jsme pocit, že jim Panna Maria zastřela zrak, protože nás neviděli.«“

A Monaly vydala toto svědectví: „Pro to, jak jsme to přežily, neexistuje žádné lidské vysvětlení. Byl to zázrak, že nás neviděli.“ Ale to nebylo ještě všechno!

Boje venku utichly a otec Momika později vyprávěl: „Dva ze svých zraněných vojáků teroristé položili na postele, pod kterými byly skrčené naše křesťanky.“ Jeden muž IS sáhl po plachtě, kterou chtěl použít pro raněné. Jak snadno to mohla

Monaly Najeebová

být plachta, pod níž se skrývalo některé z děvčat! Krev zraněného vojáka prosákl skrz matraci a kapala na Monalyninu kamarádku. Nad ní samotnou seděli dva muži, a to tak blízko, že jeden se jí dotýkal botou. Bojovníci IS se zde u nich dokonce modlili svoje modlitby! Uběhlo téměř osm hodin, než muži dostali nové příkazy a stáhli se. Jednoho zraněného tam však nechali. Až když děvčata uslyšela, jak on si v koupelně pouští vodu, jedna za druhou utíkaly k zadním dveřím a potom směrem k vysoké zdi, kde už na ně čekali příslušníci policie, aby jim pomohli.

„Cítila jsem se, jako bych se znovu narodila,“ řekla Monaly, když už byla v bezpečí. Jen o pět minut později, kdy byla zachráněna poslední studentka, odpálil terorista IS v koupelně sebevražedný výbušný pás...

Z Vítězstvo Srdca 114/2017 přeložil -dd-

Pražské zastupitelstvo zamítlo obnovu Mariánského sloupu

Ve čtvrtek 14. září 2017 jednalo pražské zastupitelstvo o obnově Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí. Veřejné projednávání vyvolala petice s podpisy 1084 lidí, kteří s obnovou nesouhlasí. Patří mezi ně členové spolku Exulant, spisovatelka Lenka Procházková, bývalý synodní senior Českobratrské církve evangelické Pavel Smetana a další. V usnesení navrženém zastupitelem Martinem Stropnickým (Trojkoalice-SZ) zastupitelstvo uložilo Radě hl. města Prahy zrušit řízení vedené stavebním odborem Prahy 1, který již vydal územní rozhodnutí o přípustnosti stavby. Odmítlo tím také mnohamilionový dar městu v podobě již zhotoveného Mariánského sloupu, na který během čtvrt století přispěli svými dary stovky lidí nejen z Prahy, ale z celé České republiky a mnoho našich krajanů v zahraničí.

Proti obnově Mariánského sloupu hlasovali zastupitelé ČSSD, ANO, KSČM, Zelení a Piráti. Obnovu sloupu podpořili zastupitelé stran TOP 09, KDU-ČSL, ODS a Nezávislí.

Jednání pražského zastupitelstva o obnově Mariánského sloupu vyvolalo v české společnosti silnou odezvu. Všechna média – rozhlas, tisk i televize ve svých zprávách o tomto rozhodnutí informovala. Známí komentátoři jako Pavel Šafr, Ondřej Neff a další v komentářích odsoudili usnesení pražského zastupitelstva. Dokonce i prezident Miloš Zeman kritizoval toto rozhodnutí pražských zastupitelů. Na oficiálním webu Společnosti www.marianskysloup.cz postupně uveřejňujeme některé komentáře a stanoviska mnoha lidí.

Jeden z účastníků veřejného projednávání, Ing. Josef Pejřimovský z Prahy-Břevnova, nám napsal: „*Průběh jednání hodnotím jako dáni prostoru projevům náboženské nesnášenlivosti ze strany odpůrců obnovy Mariánského sloupu (bohužel včetně duchovních některých církví). Náboženská nesnášenlivost odpůrců obnovy Mariánského sloupu je tím nepochopitelnější, že katolická církev přistoupila ke vstřícnému kroku a vrátila na Týnský chrám kalich, který byl kdysi symbolem hlavního husitského chrámu. Výsledkem jednání je pod*

záminkou chybějícího konsensu schváleno nejen zrušení souhlasu vlastníka pozemku, hl. m. Prahy s obnovou Mariánského sloupu, ale i souhlas s vandalským činem stržení Mariánského sloupu. Bylo uznáno, že dostatečně hlučná skupina může nepravdivými a hlučnými argumenty docílit svého. Nezáleží přitom, jestli její petice má pouze něco přes 1 000 podpisů, a opakované petice za obnovu Mariánského sloupu měly v roce 2010 více než 10 000 podpisů, v roce 2012 cca 12 000 podpisů a v letošním roce více než 2 000 podpisů.“

Společnost pro obnovu Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze přijímá toto rozhodnutí s tím, že je to jedna z celé řady zmařených nadějí. Odpůrci obnovy, do jejichž čela se postavila Ústřední rada Církve československé husitské, popírají historickou pravdu o příčině postavení sloupu. Místo poděkování za záchranu Prahy stále v rozporu s historickou skutečností tvrdí, že podnětem byla oslava vítězství na Bílé hoře.

Společnost za 27 let své činnosti s podporou velkého počtu lidí doma i v zahraničí již dokázala zhotovit celou architekturu Mariánského sloupu v mnohamilionové hodnotě a akademický sochař Petr Váňa navíc zhotovil novou sochu Panny Marie Immaculaty. Naše úsilí bude pokračovat a věříme, že se Mariánský sloup na Staroměstské náměstí v budoucnu vrátí. Současná situace je taková, že i když je deklarováno smíření, odpůrci zaujímají k obnově Mariánského sloupu nesmiřitelný postoj.

Společnost nebude v nejbližší době organizovat další podpisové akce. Zvažuje však, že bude na svých stránkách zveřejňovat názory lidí, kteří s tímto rozhodnutím nesouhlasí. Každý, kdo chce vyjádřit svůj názor, může nám napsat na adresu mariansky.sloup@post.cz a my rádi jeho názor zveřejníme.

Při této příležitosti chci poděkovat všem za podporu, dary a modlitby. Vyprošujeme všem čtenářům Světla a jejich rodinám ochranu Panny Marie Rynecké a prosíme: Nepřestávejte se modlit!

Karel Kavička

KARDINÁL FARRELL: SPOLEČNOST UŽ NEPODPORUJE RODINY, NÝBRŽ JEDNOTLIVCE

Nový vatikánský úřad pro laiky, rodinu a život má za sebou první rok existence. Jak přiznává jeho prefekt, kardinál Kevin Farrell, rozsah kompetencí je velice široký. On sám potřeboval celý rok na to, aby se seznámil s obšírnou činností papežských rad pro laiky a rodinu, z jejichž spojení vzešel nový úřad. Úkoly, které Svätý otec postavil před tento úřad, jsou však velmi naléhavé. Volá po novém zaangażování laiků a změně přístupu světa i církve k rodině. Kardinál Farrell pro Vatikánský rozhlas řekl:

„*Musíme si přiznat, že v současném světě existují po této stránce vážné problémy. Všichni to chápou. Počínaje od nepokrytého individualismu, který znemožňuje komunikaci mezi dvěma lidmi, protože každý žije pouze pro sebe, a nátlakem vyvíjeným na rodinu konče. Byť by šlo jen o ekonomický. Obecně vzato, naše společnost už nepodporuje rodinný život. Naše hospodářství nepodporuje rodinu. Rodina je ponechána sama sobě. Byly doby, kdy podpora rodinného života byla prioritou číslo jedna. Dnes už tomu tak není. Dnes podporujeme jednotlivce. Manželství je tvou individuální volbou. – A tento názor je závažnou chybou, které se všichni dopouštíme.“*

Podle www.radiovaticana.cz

V den 99. výročí stržení Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze, 3. listopadu 2017, bude na jeho místě na Staroměstském náměstí MODLITEBNÍ SHROMÁŽDĚNÍ ZA JEHO OBNOVU. Prostor je zajištěn od 8 do 22 hodin. Žádáme Vás, abychom se sešli v 16 hodin přede mší svatou, která bude v 17 hodin, a případně ještě i po mši svaté. V této době bude na modlitebním shromáždění přítomen kněz. Děkujeme.

Ing. Mgr. Josef Pejřimovský, Ph.D.

Mučedníci manželské věrnosti

Tváří v tvář aktuálnímu politickému boji proti Kristem ustanovené svátosti nerozlučitého manželství předkládáme nyní alespoň některé významné duchovní osoby v dějinách, které podstoupily pro tuto zásadu krvavé nebo nekrvavé mučednictví. Chceme upozornit na papeže, biskupy a kněze, kteří ji hájili proti mocným tohoto světa, někdy i za cenu vlastního života.

Prvním vzorem je sv. Jan Křtitel, jenž měl odvahu říci i tetrarchovi Herodovi Antipovi, žijícímu v konkubinátě s Herodiadou, manželkou svého bratra Filipa: „Není ti dovoleno mít tuto ženu.“ Zaplatil to životem, jak tento fakt popisují evangelisté. (Mt 14,3–12; Mk 6,17–29; Lk 3,19–20)

Příkladem sv. Jana Křtitele následovali později i papežové. **Sv. Mikuláš I.** (papežem v letech 858–867) odvážně vystoupil proti lotrinskému králi Lotharovi II., jenž kvůli bezdětnosti vyhnal svoji řádnou manželku Theutbergu, žil se svojí konkubínou Waldradou a všemožně usiloval o zneplatnění svého řádného manželství. V tom ho podporovala většina místních biskupů i samotný císař Ludvík II. Zapuzená Theutberga se obrátila o pomoc k papeži. Ten ihned vyslal do Lotrinska své legáty, kteří svolali synodu do Met. Legáti se však nechali zastrašit výhrůžkami, zatajili podstatné argumenty z papežova dopisu, a souhlasili nakonec s návrhem arcibiskupů Gunthara z Kolína nad Rýnem a Thietgauda z Trevíru, aby manželství Lotharovo s Theutbergou bylo prohlášeno za neplatné a králi se povolilo uzavřít nový sňatek s Waldradou. Papež Mikuláš se však nezalekl. Okamžitě svolal do Říma synodu, na níž prohlásil biskupy, kteří souhlasili s rozhodnutím synody v Metách, za sesazené, a krále Lothara za exkomunikovaného. Ten se obrátil na svého příznivce císaře Ludvíka, který vyhlásil papeži válku. Vtrhl do Říma, jeho vojáci jej vyplnili a neušetřili ani ostatky Svatého kříže, které vyhodili na smetiště. Papež se ukryl v podzemí u hrobu sv. Petra, kde strávil dva dny a dvě noci bez jídla a pití. Odmítl ustoupit a trval na nerozlučitelnosti svátostného manželství Lothara s Theutbergou. Byl připraven vydat se císařským vojákům na milost a nemilost, i když mu vojáci hrozili smrtí, nicméně vážná nemoc přinutila nakonec Ludvíka Řím opustit.

Obráncem svátostného manželství se stal i papež **bl. Evžen III.** (1145–1153),

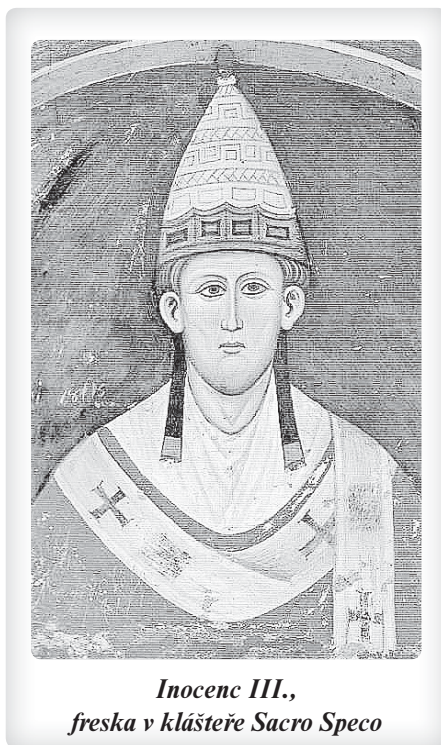
původně cisterciák, duchovní žák a přítel církevního učitele sv. Bernarda z Clairvaux. Řím tenkrát ovládl terorista Arnold z Brescie, který vyzýval k vraždám kněží a řeholníků. Papež musel uprchnout do Tivoli. Tam se na něj obrátil hrabě Hugo z Molise se žádostí, aby anuloval jeho manželství. Evžen odmítl a neustoupil ani tehdy, když mu bylo vyhrožováno smrtí. Nakonec se vrhl hraběti Hugovi k nohám a s pláčem ho prosil, aby svoji řádnou manželku nezapuzoval a neriskoval tak svoji věčnou spásu. Hugo byl dojat a podřídil se.

Statečným obráncem nerozlučitelnosti manželského svazku byl i nejvýznamnější papež středověku **Inocenc III.** (1197–1216). Zásadově a nekompromisně se ujal Ingeborgy, francouzské královny, kterou její manžel Filip II. August krátce po svatbě vyhnal bez jakýchkoliv prostředků k životu, aby si mohl vzít metresu Anežku z Merana. Papež Inocenc krále exkomunikoval, když odmítl přijmout Ingeborgu zpět. Totéž učinil i španělskému králi Alfonsovi IX., jenž vyhnal svoji ženu,

a portugalskému králi Petrovi II., který se chystal zapudit řádnou manželku Marii.

Do řad papežských obránců nerozlučitelnosti manželství nutno započíst i **Klementa VII.** (1523–1534), jenž riskoval raději odpad celé Anglie od církve, než by dal souhlas k „rozvodu“ krále Jindřicha VIII., následujícího hlas smilného chtiče pro dvorní dámu své řádné manželky Kateřiny, Annu Boleynovou. Opravdovými mučedníky manželské věrnosti se stali též biskup z Rochesteru **sv. Jan Fischer** a králův kancléř **sv. Tomáš More**. Oba odmítli podepsat Jindřichův tzv. supremační akt, jímž se samozvaně prohlásil hlavou anglické církve a legalizoval svůj konkubinát s Annou Boleynovou. Byli popraveni. Tentýž osud potkal i všichni **anglické kartuziánské řeholníky**, kteří rovněž odmítli podepsat supremační akt a tím i souhlas s cizoložstvím krále. Kat jim ještě před smrtí na příkaz krále rozpáral břicho.

Téměř neznámou je pětice mučedníků manželské věrnosti z konce 16. století v Severní Americe. Byli to **františkánští misionáři působící na Floridě**, jež se tehdy nacházela pod španělskou nadvládou. Věnovali se christianizaci tamních indiánů z kmene Gualé, jichž většina už byla pokřtěna. Ke kultuře Gualů patřila polygamie, s níž misionáři velmi těžko zápasili. Když jeden pokřtěný domodec jménem Juanillo porušil svůj slib manželské věrnosti, neboť vzal k sobě ještě jinou ženu a žil v bigamii, vypravil se k němu jeden z misionářů ze stanice Tupiqui Blas de Rodriguez. Napomenul ho, aby se vzdal života ve hříchu a propustil „druhou manželku“. Juanillo to odmítl a stěžoval si u kmenové rady. Ta se rozhodla „osvobodit“ teritorium od františkánských misionářů. Dne 14. září 1597, na svátek Povýšení Sv. kříže, celebroval jeden z nich, P. Pedro de Corpa, mši svatou. V tom vtrhli do chrámu indiáni s tomahavky v rukou a přímo u oltáře knězi uťali hlavu. Poté vtrhli do kláštera františkánů sv. Augustina a stejným způsobem

*Inocenc III.,
freska v klášteře Sacro Speco*

popravili i P. Blase de Rodrigueze. Ten je prosil, aby ještě před smrtí směl odsloužit mši svatou, což mu umožnili. Před popravou řekl: „Pro mne není těžké zemřít. Bolí mě však, že tento útok není směřován na prvním místě proti mně, ale proti Bohu Stvořiteli.“ Dalšími oběťmi zbesílelého vraždění se stali františkáni Antonio de Badajoz, Miguel de Anon a Francisco de Varascola. Příčinou jejich smrti byla obrana Božího zákona o nerozlučitelnosti manželství.

Katolická církev má své mučedníky nerozlučitelnosti manželství také z rukou německých nacistů. Prvním je rakouský kněz **bl. Otto Neururer**, farář v tyrolské vesnici Goetzens u Innsbrucku. Byl zatčen 15. prosince 1938 na základě udání, že prý „šíří nedůvěru k nacionálně socialistickému hnutí“. Skutková podstata spočívala v tom, že varoval jednu mladou dívku ve své farnosti před sňatkem s rozvedeným vysoce postaveným funkcionářem nacistické strany NSDAP. P. Neururer nevěstě řekl, že ji s dotyčným mužem nemůže sezdat, neboť on je vázán slibem manželské věrnosti jiné ženě, a důrazně jí připomenul hříšnost tohoto jednání. Ženich okamžitě faráře Neururera udal a žádal co nejpřísnější trest. Kněz se octl nejprve v koncentračním táboře v Dachau, poté v Buchenwaldu. Tam byl 30. května 1940 ubit k smrti esesáckými dozorcí, kteří jej napřed pověsili hlavou dolů. P. Neururer totiž v táboře tajně připravoval jednoho spoluvězně ke křtu, což bylo přísně zakázáno. Někdo to ale vypátral a prozradil. I když bezprostředním důvodem smrti P. Neururera bylo hlásání evangelia v koncentračním táboře, příčina zatčení přesto spočívala v obraně věrnosti a nerozlučitelnosti řádně uzavřeného manželství.

Dalším svědkem krve pro nerozlučitelnost manželského svazku je kněz z německého Wuerzburgu **bl. Georg Haefner**. Ten byl roku 1941 zavolán k úmrtnímu loži jednoho muže. Před udělením rozhřešení ho ale zavázal, aby své druhé manželství, uzavřené po rozvodu pouze na úřadě, prohlásil za neplatné a vyjádřil lítost nad porušením manželského slibu daného před oltářem své zákonné ženě. On to učinil, ale ještě těsně předtím, než skončil, o tom stačil říci příslušníkům své rodiny. Ti kněze udali, gestapo ho zatklo a P. Haefner 20. srpna 1942 zemřel v kon-

bl. Otto Neururer

centračním táboře Dachau na následky týrání a podvýživy.

Podobný úděl potkal i faráře **Josefa Bechtela** a kaplana **Petera Schlickera** z německé diecéze Trevír. Jeden muž z jejich farnosti na smrtelném loži roku 1939 si přál přijmout svátost nemocných (tehdy známou jako poslední pomazání). Kaplan Schlicker po něm žádal, aby ve zpovědi vyznal jako hřích své soužití bez sňatku s jednou rozvedenou ženou evangelického vyznání. Farář s jednáním svého kaplana souhlasil. Půl roku po smrti tohoto muže však žena, s níž nebožtík žil v nelegitimním svazku, zažalovala faráře Bechtela a kaplana Schlickera na gestapu, že prý s jejím milencem psychicky „manipulovali“ a donutili ho k vyznání soužití s ní jakožto hříchu. Oba kněží byli odsouzeni a umístěni do koncentračního tábora. P. Bechtel zemřel roku 1942 na následky týrání v Dachau, P. Schlicker roku 1945 ve věznicí v Salcburku.

Snad nejvíce mučedníků manželské věrnosti vykazují asijské a africké země. Papež sv. Jan Pavel II. prohlásil roku 1995 blahoslaveným domorodého katechistu v Papui-Nové Guineji, **Petera To Rota**. Byl ženatý, místní biskup ho jmenoval kvůli nedostatku kněží roku 1934 laickým duchovním správcem misijní stanice. Zamě-

řil se ve své katechetické činnosti na požadavek nerozlučitelnosti manželství, neboť četní věřící stále žili v polygamii. Poučoval své krajany a sám dával svým životem vzorného manžela krásný příklad druhým. Lidé pod jeho vlivem se postupně vzdávali mnohoženství a uzavírali řádné a věrné monogamní manželství. Papua-Nová Guinea byla svěřeneckým územím Austrálie. Ta misijní snahy o prosazení monogamie podporovala. Roku 1942 však zemi obsadili Japonci, kteří prohlásili polygamii za dovolenou. Rot přesto nepolevil ve své nauce, že mnohoženství je těžký hřích. Japonská okupační správa mu udělila zákaz misijní práce a sezdávání snoubeneckých párů, k čemuž měl od svého biskupa dovolení. Rot neposlechl, tajně sezdával a snoubencům připomínal princip monogamie a nerozlučitelnosti svátostně uzavřeného manželství. Japonská policie ho zatkla s odůvodněním, že postupuje proti zákonu umožňujícímu polygamii. Lékař ho ve vězení usmrtil injekcí s jodem. Rot věděl, že z vězení nevyjde živý, proto pár dní před smrtí řekl svému spoluvězni: „Vím, že mne zabijí. Jsem připraven položit svůj život pro Ježíše.“

To jsou jen některé medailónky katolických krvavých i nekrvavých mučedníků – neúnavných a odvážných hlasatelů manželské věrnosti a nerozlučitelnosti. Manželství jednoho muže s jednou ženou bylo Kristem povýšeno na svátost – a za tuto pravdu mnozí položili svůj život. Jestliže se dnes projevuje snaha tento základní postulát katolické víry rozmělnit a umožnit i párům žijícím v neregulérním svazku, a tudíž ve stavu těžkého hříchu „za jistých okolností“ přistupovat ke stolu Páně, potom je to nejen hrubé porušení katolické nauky, ale i plivnutí do tváře všem těmto statečným mučedníkům, počínaje sv. Janem Křitelem a konče bl. Petrem To Rotem.

*Psáno podle článku
„Blutzeugen und Verteidiger der Ehe“,
Information FMG 8/2017*

UPOZORNĚNÍ:

Další pokračování (85) **Sumy svatého Josefa** od Isidora Isolanioho OP uveřejníme až po několikátýdenní pauze. Děkujeme za pochopení.

Redakce

Růženec - poklad, který je třeba znovu objevit

Růženec Panny Marie je modlitba, kterou milovali nečetní svatí a doporučuje ji také učitelský úřad církve. I přes mariánský charakter je růženec kristocentrickou modlitbou - zahrnuje ve své celistvosti hloubku celého evangelijního poselství. Na pozadí slov „Zdravas, Maria“ se před očima duše objevují základní události života Ježíše Krista. Růženec patří mezi nejlep-

ší a nejhodnotnější tradice křesťanské kontemplace - je typicky meditativní modlitbou a jistým způsobem se shoduje s tzv. modlitbou srdce.

Kontemplace Krista má v Marii nepřekonatelný vzor. Synova tvář patří jedinečným způsobem Marii. Od zvěstování po velikonoční ráno byl Mariin pohled na Ježíše neustále naplněný úctou a obdivem. Maria stále předkládá věřícím tajemství svého Syna s touhou, aby rozjímání nad

těmito tajemství uvolnilo všechnu jejich spásanosnou sílu.

A tak při jednotlivých událostech růžencových tajemství můžeme s Marií „kontemplovat Ježíšovu tvář“. Každá modlitba posvátného růžence přináší mnoho ovoce, avšak modlitba s rozjímáním - podle slov svatého Jana Pavla II. - uvádí věřícího člověka do hlubin Kristova Srdce, oceánu radosti a světla, utrpění a slávy.

RŮŽENEC RADOSTNÝ

1. ... Ježíš, kterého jsi z Ducha Svatého počala.

Maria svým čistým srdcem chápe zvláštní odkaz nebe, který přesahuje všechny lidské představy.

I pro mne osobně má Bůh připravený plán - Maria, vypros mi milost, abych byl vnímavý k Božímu hlasu ve svém srdci.

2. ... Ježíš, se kterým jsi Alžbětu navštívila.

Maria zůstala u Alžběty asi tři měsíce - jaké vznešené rozhovory musely vést tyto nastávající matky!

Jak smutné, až hříšné rozhovory vedu já, když nosím Ježíše ve svém srdci po svatém přijímání!

3. ... Ježíš, kterého jsi v Betlémě porodila.

Betlémská stáj - Ježíš se chtěl narodit v této bidě.

To mi dává odvahu přijmout Ho v Eucharistii do svého ubohého srdce.

4. ... Ježíš, kterého jsi v chrámě obětovala.

V chrámě je hned přivítá staříček Simeon - přišel veden Duchem Svatým, který mu vyjevil, že neumře, dokud nevidí Pánova Mesiáše.

Ježíši, uvidím tě jednou tváří v tvář jako Simeon?

5. ... Ježíš, kterého jsi v chrámě našla.

Po třech dnech ho našli v chrámě. Přiblížili se ke shromáždění učitelů Zákona a s radostí i s údivem vidí, že Ježíš sedí mezi nimi, poslouchá je a klade jim otázky.

Ježíši, nauč mě naslouchat tvým slovům a rozumět jim.

RŮŽENEC SVĚTLA

1. ... Ježíš, který byl pokřtěn v Jordánu.

Když byl Ježíš pokřtěn a vystupoval z vody, viděl Jan otevřené nebe a Ducha, který jako holubice sestupoval na něho. A Jan uslyšel hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení.“

Vždy, když v pokoře odcházím od zpovědnice, mohu v srdci zaslechnout stejná slova!

2. ... Ježíš, který zjevil v Káně svou božskou moc.

Když správce hostiny ochutnal vodu proměněnou ve víno, všichni přítomní zaslechli chválu na ženicha za dobré víno. Tento zázrak učinil Ježíš jako první ze znamení a zjevil svoji slávu. A jeho učedníci v něho uvěřili.

Nikdy nesmím pochybovat o síle přimluvy Panny Marie a velikosti Ježíšovy milosrdné lásky k nám.

3. ... Ježíš, který hlásal Boží království a vyzýval k pokání.

Ježíš učil v chrámě, v domech, u moře, v přírodě - každé prostředí bylo vhodné,

„Když se růženec modlí ve společenství, je to mnohem děsivější pro ďábla, než když se jej modlíme soukromě, protože společenství se modlitbou růžence stává armádou, která na něho útočí.“

(sv. Ludvík M. Grignion z Montfortu)

aby přímo vášnivě různými podobnostmi nabádal k nápravě života a zachování Desatera a blahoslavenství. - „Buďte dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.“

Také já mám využívat každou příležitost svědčit o Kristu.

4. ... Ježíš, který na hoře Proměnění zjevil svou slávu.

Mnohokrát se Ježíš vzdálil od učedníků a stáhl se do samoty, aby se modlil. Je to výzva i pro mne... Teď však Ježíš udělal výjimku a pozval s sebou Petra, Jakuba a Jana. Cítili se upřednostněni a mlčky vystupovali na vysokou horu.

I pro mne může být příprava na modlitbu spojena s obětí.

5. ... Ježíš, který ustanovil Eucharistii.

Při večeři vzal Ježíš chléb, vzdal díky, lámal ho a dával svým učedníkům se slovy: „Vezměte a jezte: toto je moje tělo.“ Potom vzal kalich, vzdal díky a podal jim ho se slovy: „Pijte z něho všichni: toto je kalich mé krve, která se prolévá za vás a za mnohé na odpuštění hříchů. Toto je smlouva nová a věčná...“

Jak já přistupuji k tomuto nesmírnému tajemství Boží lásky? Odpusť mi, Pane, moji vlažnost, s jakou často přicházím ke svatému přijímání.

RŮŽENEC BOLESTNÝ

1. ... Ježíš, který se pro nás krví potil.

Ježíš trochu podešel, padl na zem a modlil se: „Otče, odejmi ode mne tento kalich. Ale ne má, nýbrž tvá vůle se staň!“

Jak já se těžko rozhoduji přijmout Boží vůli, když mám snášet byt jen malé utrpení...

Poselství Královny míru

Drahé děti! Vyzývám vás, abyste byly velkodušné v odříkání, půstu a modlitbě za všechny ty, kteří jsou zkoušeni, a jsou vaši bratři a sestry. Zvláštním způsobem vás prosím, abyste se modlily za kněze a všechny lidi zasvěcené, aby ještě vroucněji milovali Ježíše, aby Duch Svatý naplnil jejich srdce radostí, aby svědčili o nebi a nebeských tajemstvích. Mnohé duše jsou v hříchu, protože nejsou ti, kteří se obětují a modlí za jejich obrácení. Já jsem s vámi a modlím se za vás, aby vaše srdce byla naplněná radostí. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu.

Medžugorje, 25. září 2017

2. ... Ježíš, který byl pro nás bičován.

Turinské plátno je svědkem krutosti bičování.

Pane, proč jsi dovolil, aby tě takto mučili? Taková byla výkupná cena za naše – moje hříchy. Drahý Ježíši, prosím o milost, abych se dokázal vyhýbat hříchu, a tak nerozmnožoval tvoje rány.

3. ... Ježíš, který byl pro nás trním korunován.

Jen co ho spatřili velekněží a jejich sluhové, křičeli: „Ukřižuj! Ukřižuj ho!“ Pilát nedokázal odporovat a vydal ho na smrt.

Ó, Ježíši, pro moje hříchy pýchy jsi vzal na sebe takové ponížení. Prosím o odpuštění!

4. ... Ježíš, který pro nás nesl těžký kříž.

Ježíš je odsouzen – přijímá výrok smrti, aby z nás sejmul výrok věčného zatracení. Bere kříž na svá bedra a kráčí na Golgotu. Bude to oběť za všechny hříchy světa – minulé i budoucí!

Já odmítám nést svůj kříž, i když si jej někdy zasloužím. V Ježíšově probodeném Srdci mohou nalézt útěchu a pomoc, když bych nedokázal unést svůj kříž.

5. ... Ježíš, který byl pro nás ukřižován.

Ježíš vyzdvižený na kříži nesmírně trpí! Jak málo je těch, kdo mají účast na jeho bolestech!

Odpusť, Pane, že jsem se vyhýbal pohledu na kříž, který je znamením mé spásy. Můj Ježíši, ať raději zemřu, než abych tě měl zranit těžkým hříchem!

RŮŽENEC SLAVNÝ

1. ... Ježíš, který z mrtvých vstal.

Petr a Jan utíkali ke hrobu. Když se přesvědčili, že tam Ježíš opravdu není, rychle se vrátili zpět – aby i ostatní uvěřili.

Kdyby Ježíš nevstal z mrtvých, marná by byla naše víra!

2. ... Ježíš, který na nebe vstoupil.

Ježíš k nim přistoupil a řekl jim: „Dána je mi veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte tedy, učte všechny národy a křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha Svatého.“ Byl to misijní příkaz, který bude církev naplňovat až do konce světa.

Také já jsem, jako člen církve, pozván k apoštolátu – plním toto poslání dostatečně?

3. ... Ježíš, který Ducha Svatého seslal.

Vytrvalá modlitba ve večeradle způsobila, že srdce učedníků byla připravená a schopná přijmout dary Ducha Svatého.

Je to pro nás vzácné poučení, že o dary Ducha Svatého musíme prosit v modlitbě.

4. ... Ježíš, který tě, Panno, do nebe vzal.

Nastal den, který na Východě nazývají „Usnutí Panny Marie“. Panna Maria byla vzata i s tělem do nebe.

Teď můžeme v plnosti zakusit její přímlovu v nebi – vždyť je naše Matka – Pomocnice křesťanů. A denně se můžeme u Marie ucházet o mnohé dary a milosti při svatém přijímání a adoraci jejího Syna.

5. ... Ježíš, který tě v nebi korunoval.

Nastala výjimečná, prorokem předpovězená událost, že Panna Maria, Matka věčného Krále, byla povýšena na Královnu nebe a země.

V loretánských litaniích si můžeme i my s radostí připomínat královské tituly naší Matky.

Z Fatima 12/2016 přeložil -dd-
(Redakčně upraveno)

„Pokud chcete, aby ve vašich domovech vládl pokoj, modlete se v rodině růženec.“

(sv. Pius X.)

„Ze všech pobožností schválených církví nebyla žádná obdařena tolika zázraky jako modlitba svatého růžence.“

(bl. Pius IX.)

„Mám dojem, že růženec má nejvyšší hodnotu nejen podle slov Panny Marie, jež řekla ve Fatimě, ale i podle jeho účinků, které můžeme vidět v celé historii. Mám dojem, že Panna Marie chtěla dát obyčejným lidem, kteří ani nevědí, jak se modlit, tento jednoduchý způsob, jak se dostat blíže k Bohu.“

(sestra Lucie dos Santos,
vizionářka, Fatima)

Pondělí 16. 10. 2017

6:05 Klapka s ... (104. díl): Junior – Mgr. Zuzana Homolová-Baloghová **7:30** V pohorách po horách (31. díl): Osoblažsko **7:40** Putování Modrou planetou: Indonésie – země bez hranic **8:25** Věci víry **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Můj chrám: Prof. Royt, prorektor Univerzity Karlovy, v katedrále sv. Víta **9:40** Výpravy do divočiny: Za pandami a koalami **11:15** Sedmihlásky (112. díl): A já mám, co já mám **11:20** Bible pro nejmenší: Petr ve vězení **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:10** Noční univerzita: MUDr. Roman Joch – Krátké 20. století a jeho klíčové momenty [P] **13:15** Epydemye na Mohelnickém dostavníku 2016 **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Vychutnej si víru: Hold Itálii **15:05** Ars Vaticana **15:15** Hyacinta – Zázrak z Fatimy (1. díl) **16:05** Hyacinta – Zázrak z Fatimy (2. díl) **17:00** Mše svatá z katedrály Božského Spasitele v Ostravě: svátek sv. Hedviky, patronky diecéze [L] **18:30** Bible pro nejmenší: To nejlepší nakonec **18:35** Sedmihlásky (112. díl): A já mám, co já mám **18:40** Zrnko v perle Karibiku **19:00** Vatican magazine (928. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **19:35** Česká věda **20:00** Papež František: Můj život **20:50** ARTBITR – Kulturní magazín (45. díl) [P] **21:05** Music4mation [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Noční univerzita: Mgr. Jan Špilar – Amadeus – cesta k dokonalosti **23:15** Vatican magazine (928. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:50** Kulatý stůl: Jít k volbám? **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 17. 10. 2017

6:05 Cesta k andělům (92. díl): Jiří Korda o exorcismu – lékař a kněz **6:55** Pod lampou **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Exit 316 (17. díl): Smysl života **9:40** Muzikanti, hrajte **10:10** Noční univerzita: Mgr. Jan Špilar – Amadeus – cesta k dokonalosti **11:20** Sedmihlásky (112. díl): A já mám, co já mám **11:25** Bible pro nejmenší: To nejlepší nakonec **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** Česká věda **12:35** V souvislostech (199. díl) **12:55** Ars Vaticana **13:05** Vatican magazine (928. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **13:40** V pohorách po horách (31. díl): Osoblažsko **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Kulatý stůl: Jít k volbám? **16:10** Mezi pražci (61. díl): Říjen 2017 **17:00** Do varu s Maxem Kašparů (2. díl): Duchovní a duševní zdraví **17:15** Angola: Vstaň a choď, Angolo **18:00** Noeland (5. díl) **18:25** Sedmihlásky (112. díl): A já mám, co já mám **18:30** Hermie a přítel v nouzi **18:40** Dávní hrdinové: Zrádná křížovka **19:05** Dar z Mežugorje **19:30** Zpravodajské Noeviny (899. díl): 17. 10. 2017 [P] **20:00** Buon giorno s Františkem [L] **21:05** Řeckokatolický magazín (126. díl) [P] **21:20** Manželská setkání **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Post Scriptum **22:15** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (133. díl) **23:40** Terra Santa news: 11. 10. 2017 **0:05** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2016, 1. díl **0:45** Děti Haiti **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 18. 10. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (899. díl): 17. 10. 2017 **6:25** Jmenují se David Bibby **6:55** Velké ticho v Poličanech **7:20** Noční univerzita: MUDr. Roman Joch – Krátké 20. století a jeho klíčové momenty **8:25** Vatican magazine (928. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Ars Vaticana **9:30** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:45** Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi **11:15** Sedmihlásky (112. díl): A já mám, co já mám **11:20** Hermie a přítel v nouzi **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** ARTBITR – Kulturní maga-

TELEVIZE
DOBRÝCH ZPRÁV

NOE

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

zín (45. díl) **13:00** Papež František: Můj život **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Missio magazín: Září 2017 **15:15** Předání proutěného řemesla **15:40** Zrnko v perle Karibiku **16:00** Můj chrám: Prof. Royt, prorektor Univerzity Karlovy, v katedrále sv. Víta **16:15** Zpravodajské Noeviny (899. díl): 17. 10. 2017 **16:35** Slovanský Velehrad **17:00** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (133. díl) **18:30** Hermie soutěží **18:40** Sedmihlásky (112. díl): A já mám, co já mám **18:45** Hovory z Rekovic: Jitka Šuranská **19:05** Exit 316 (17. díl): Smysl života **19:30** Terra Santa news: 18. 10. 2017 [P] **20:00** Večer chval (64. díl): Schola Karviná [L] **21:15** Do varu s Maxem Kašparů (3. díl): Krize životních hodnot [P] **21:35** Živě s Noe [P] **22:10** Noční univerzita: P. Georg Kopic, SDB – Čeští kněží v zahraničí [P] **23:20** Generální audience Svatého otce **0:05** Music4mation **0:25** Vychutnej si víru: Hold Itálii **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 19. 10. 2017

6:05 Putování Modrou planetou: Indonésie – země bez hranic **6:50** Kde Bůh roní slzy **7:10** Jak potkávat svět (53. díl) **8:35** Terra Santa news: 18. 10. 2017 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Kulatý stůl: Jít k volbám? **10:55** Ars Vaticana [P] **11:10** Sedmihlásky (112. díl): A já mám, co já mám **11:15** Hermie soutěží **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:20** Řeckokatolický magazín (126. díl) **12:35** Collegium 1704 a Collegium Vocale 1704: Svatováclavský hudební festival 2016 **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Generální audience Svatého otce **15:10** Mezi pražci (61. díl): Říjen 2017 **16:00** Zpravodajské Noeviny (899. díl): 17. 10. 2017 **16:20** Muzikanti, hrajte **16:55** V pohorách po horách (31. díl): Osoblažsko **17:05** Exit 316 (17. díl): Smysl života **17:25** Večeře u Slováka: 29. neděle v mezidobí [P] **18:00** Slavnostní koncert k 60. výročí Lidové konzervatoře Ostrava [L] **19:30** Zpravodajské Noeviny (900. díl): 19. 10. 2017 [P] **20:00** Cvrlikání (55. díl): Plyš [L] **21:10** Můj chrám: Prof. Royt, prorektor Univerzity Karlovy, v katedrále sv. Víta **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny (900. díl): 19. 10. 2017 **0:30** Vatican magazine (928. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 20. 10. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (900. díl): 19. 10. 2017 **6:30** Můj chrám: Prof. Royt, prorektor Univerzity Karlovy, v katedrále sv. Víta **6:50** ARTBITR – Kulturní magazín (45. díl) **7:00** Noční univerzita: P. Georg Kopic, SDB – Čeští kněží v zahraničí **8:10** Vychutnej si víru: Hold Itálii **8:40** Zrnko v perle Karibiku **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Outdoor Films s Klárou Kolouchovou (63. díl): První Češka, která se pokusila zdotat nejtěžší horu světa, K2 **10:50** Čtyro ročních dob s televizí NOE: Léto 2017 **11:15** Hermie a jeho přátelé: Buzbyho plážová party **11:20** Sedmihlásky (112. díl): A já mám, co já mám **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Ars Vaticana **13:10** Zpravodajské Noeviny (900. díl): 19. 10. 2017 **13:35** Do varu s Maxem Kašparů (3. díl): Krize život-

ních hodnot **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Adopce srdce **15:10** Putování Modrou planetou: Indonésie – země bez hranic **16:00** Epydemye na Mohelnickém dostavníku 2016 **16:50** Buon giorno s Františkem **18:00** Uganda, trpící perla Afriky **18:30** Hermie a jeho přátelé: Buzbyho hláskovací soutěž **18:35** Sedmihlásky (112. díl): A já mám, co já mám **18:45** V pohorách po horách (31. díl): Osoblažsko **18:55** Josef a jeho bratři **19:40** ARTBITR – Kulturní magazín (45. díl) **20:00** Kulatý stůl: Reformace – bolest i dar [L] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Večeře u Slováka: 29. neděle v mezidobí **22:35** Papež František: Můj život **23:30** Skryté poklady: Christian **0:05** Cesta k andělům (92. díl): Jiří Korda o exorcismu – lékař a kněz **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 21. 10. 2017

6:05 Klapka s ... (66. díl): Alenu Krejčovou **7:10** O kom, o čem: O tvorbě Bukovinských Slováků **7:30** Cesta k andělům (15. díl): Miroslav Herold – jezuita **8:30** Noeland (5. díl) **8:55** Sedmihlásky (112. díl): A já mám, co já mám **9:00** Dávní hrdinové: Zrádná křížovka **9:35** Můj chrám: Prof. Royt, prorektor Univerzity Karlovy, v katedrále sv. Víta **9:50** Soňa **10:05** Kazachstán, poutní kostel **10:55** Exit 316 (17. díl): Smysl života **11:15** Music4mation **11:35** Zpravodajské Noeviny (900. díl): 19. 10. 2017 **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **12:15** Post Scriptum [P] **12:30** Pod lampou **14:35** Misie slovenských salesiánů v Belgii **15:25** Vatican magazine (928. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **16:00** Večeře u Slováka: 29. neděle v mezidobí **16:25** Terra Santa news: 18. 10. 2017 **16:45** Cvrlikání (55. díl): Plyš **18:00** Vychutnej si víru: Tapas a bruschetta [P] **18:30** Hermie a jeho přátelé: Buzbyho hláskovací soutěž **18:35** Sedmihlásky (112. díl): A já mám, co já mám **18:45** Muzikanti, hrajte **19:15** Mwebare kwija – Klinika v buši **19:30** V souvislostech (200. díl) [P] **20:00** Dál nic [P] **21:20** V pohorách po horách (27. díl): Ďurkovec – Bukovské vrchy **21:35** Ale on není bílý **22:10** Epydemye na Mohelnickém dostavníku 2016 **23:00** Noční univerzita: MUDr. Roman Joch – Krátké 20. století a jeho klíčové momenty **0:05** Řeckokatolický magazín (126. díl) **0:20** Dům nejen ze skla (23. díl) **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 22. 10. 2017

6:15 Putování Modrou planetou: Indonésie – země bez hranic **7:00** Obnovitelné zdroje energie na Slovensku **7:30** Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži **7:45** Řeckokatolický magazín (126. díl) **8:00** Ars Vaticana **8:10** Cvrlikání (55. díl): Plyš **9:20** Večeře u Slováka: 29. neděle v mezidobí **10:00** Mše svatá z misijní neděle: Horní Bečva [L] **11:20** Guyanská Diana **11:45** ARTBITR – Kulturní magazín (45. díl) **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (200. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news [P] **13:30** Dál nic **14:50** Muzikanti, hrajte **15:20** Česká věda **15:35** Do varu s Maxem Kašparů (3. díl): Krize životních hodnot **16:00** Adopce srdce **16:40** Noční univerzita: P. Georg Kopic, SDB – Čeští kněží v zahraničí **17:55** Sedmihlásky (113. díl): Když jsem já šel přes Nadaj **18:00** Noeland (6. díl) **18:25** Dávní hrdinové: Na konci světa [P] **18:50** Ars Vaticana **19:00** Music4mation **19:25** Exit 316 (18. díl): Povzbuzení [P] **20:00** Jan Jakub Ryba: Stabat Mater **21:10** V souvislostech (200. díl) **21:30** Silva Gabreta: Jak se rodí šumavský horský les **22:05** Buon giorno s Františkem **23:10** Mosambik, svědek víry **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **0:45** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 16. 10. o 17:30 hod.: Doma je doma (Milión detí sa modlí ruženec)

Medzinárodná iniciatíva Milión detí sa modlí ruženec vznikla v roku 2005 vo Venezuele. Jej cieľom je povzbudiť deti k tomu, aby svojimi vlastnými prostriedkami – predovšetkým modlitbou – bojovali za pokoj ľudského srdca a mier vo svojich mestách a krajinách. Moderuje Jana Trávníčková.

Utorok 17. 10. o 19:00 hod.: Misie vo svetle Fatimy

Záznam z ľudových misií z kostola Panny Márie Snežnej (Kalvárie) v Bratislave.

Streda 18. 10. o 20:30 hod.:
Fundamenty (Autorita a spoločné dobro)

Nad článkami Katechizmu Katolíckej cirkvi č. 1897 a 1906 sa zamyšľajú moderátorka Jana Zlatohlávková a jej hostia o. Marek Krošlák a Mária Spišiaková.

Štvrtok 19. 10. o 21:00 hod.: Poltón klub (Slávka Tkáčová)

Slávka Tkáčová je víťazkou súťaže Gospeltalent 2013. Talentovaná autor-

ka, speváčka a hudobníčka s nezanemeľnou energiou na pódiu i mimo neho. Moderujú Jerguš a Maruš.

Piatok 20. 10. o 17:30 hod.: Moja misia magazín

Publicistická diskusia k dokumentárnym filmom o živote misionárov.

Sobota 21. 10. o 20:30 hod.: Život za život (film)

Pracujúcim a zomierajúcim väzňom v koncentračnom tábore Osviečim končí šichta. Pred odchodom do barakov však jedného z nich zasype vrstva zosúvajúcej sa zeminy, spod ktorej sa po odchode dozorcov vyslobodí a ujde z tábora. Takto sa začína kolotoč udalostí, do ktorého sa dostane aj páter Maximilián Kolbe (hrá Edward Zentara).

Nedeľa 22. 10. o 20:30 hod.: Duchovná poradňa (Michal Zamkovský CSsR: Ako je to s modlitbou za uzdravenie)

Zaujímá vás duchovný život a pritom máte otázky, na ktoré sa vám zatiaľ nepodarilo nájsť odpoveď? Otec Michal Zamkovský a otec Ján Buc budú prinášať odpovede na vaše otázky i pochybnosti.

DIECÉZNÍ MARIÁNSKE VEČEŔADLO v Růzeneckém kostele v Českých Budějovicích bude v sobotu 21. října 2017 ve 14 hodin.

Program: modlitba svätého růžence • modlitba za Svätého otca • svätostné požehnaní • čtení poselství z knihy „Kněžím, přemilým synům Panny Marie“ • zasvěcení se Neposkvrněnému Srdci Panny Marie • mše svatá – hlavní celebrant P. Zdeněk Prokeš, farář z Vyššího Brodu. Předpokládáné ukončení večerádky v 16.30 hodin.

ZÁZRAČNOU MEDAILKU v počtu 10 kusů **zašle zdarma** Marta Vondráková – Masarykovo náměstí č. 46, 751 03 Brodek u Přerova – tomu, kdo jí pošle obálku se známku 20 Kč a zpáteční adresou.

BREVIÁŘ PRO LAIKY
14. – 21. ŘÍJNA 2017

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 15. 10.	PO 16. 10.	ÚT 17. 10.	ST 18. 10.	ČT 19. 10.	PÁ 20. 10.	SO 21. 10.									
Antifona	1136	1262	1150	1278	1708	1924	1563	1761	1197	1329	1213	1346	1666	1883		
Žalm	784	883	783	881	786	884	783	881	784	883	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	1136	1263	1151	1279	1708	1925	1673	1893	1198	1330	1213	1346	1666	1883		
Antifony	1137	1264	1151	1279	1167	1296	1682	1761	1198	1330	1214	1347	1229	1364		
Žalmy	1137	1264	1152	1280	1167	1297	813	914	1199	1331	1214	1347	1229	1364		
Krátké čtení a zpěv	1140	1267	1155	1283	1710	1926	1682	1762	1201	1334	1217	1351	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	720	813	1155	1284	1562	1760	1563	1762	1202	1334	1218	1351	1669	1886		
Prosby	1140	1268	1155	1284	1711	1927	1683	1762	1202	1334	1218	1351	1655	1886		
Závěrečná modlitba	721	813	1561	1758	1562	1760	1564	1763	1565	1767	1218	1352	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1141	1269	1156	1285	1172	1301	792	890	1203	1335	1219	1353	1233	1369		
Antifony	1142	1269	1157	1285	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1369		
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370		
Krátké čtení	1144	1271	1159	1288	1175	1305	1684	1763	1206	1338	1221	1356	1236	1372		
Závěrečná modlitba	721	813	1159	1288	1175	1305	1564	1763	1206	1339	1222	1356	1236	1372		
Nešpory:																
Hymnus	1132	1258	1145	1273	1160	1290	1714	1932	1685	1764	1207	1340	1223	1358	807	907
Antifony	1133	1259	1146	1274	1161	1290	1177	1307	1685	1765	1208	1341	1224	1358	808	908
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1177	1308	1678	1897	1209	1341	1224	1359	808	908
Kr. čtení a zpěv	1135	1261	1149	1277	1164	1294	1717	1934	1686	1765	1211	1344	1226	1361	810	911
Ant. ke kant. P. M.	720	812	721	813	1164	1294	1563	1760	1564	1766	1211	1344	1227	1361	721	814
Prosby	1135	1261	1149	1277	1165	1294	1718	1936	1686	1766	1211	1345	1227	1362	811	911
Záv. modlitba	721	813	721	813	1561	1758	1562	1760	1564	1763	1565	1767	1227	1362	722	814
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení
Neděle 15. 10. – 28. neděle v mezidobí

1. čt.: Iz 25,6–10a
 Ž 23(22),1–3a.3b–4.5–6
 Odp.: 6cd (*Smím přebývat v Hospodinově domě na dlouhé, předlouhé časy.*)
 2. čt.: Flp 4,12–14.19–20
 Ev.: Mt 22,1–14

Pondělí 16. 10. – nezávazná památka sv. Hedviky nebo sv. Markéty Marie Alacoque (v ostravsko-opavské diecézi: slavnost sv. Hedviky)

1. čt.: Řím 1,1–7
 Ž 98(97),1.2–3ab.3cd–4
 Odp.: 2a (*Hospodin uvedl ve známost svou spásu.*)
 Ev.: Lk 11,29–32

Úterý 17. 10. – památka sv. Ignáce Antiochijského

1. čt.: Řím 1,16–25
 Ž 19(18),2–3.4–5
 Odp.: 2a (*Nebesa vypravují o Boží slávě.*)
 Ev.: Lk 11,37–41

Středa 18. 10. – svátek sv. Lukáše

1. čt.: 2 Tim 4,9–17b
 Ž 145(144),10–11.12–13ab.17–18
 Odp.: srov. 12a (*At tvoji zbožní, Hospodine, vypravují o slávě tvé vznešené říše.*)
 Ev.: Lk 10,1–9

Čtvrtek 19. 10. – nezávazná památka sv. Jana de Brébeuf, Izáka Joguese a druhů

nebo sv. Pavla od Kříže
 1. čt.: Řím 3,21–30a
 Ž 130(129),1–2.3–4.5–6a
 Odp.: 7bc (*U Hospodina je slitování, hojně u něho je vykoupení.*)
 Ev.: Lk 11,47–54

Pátek 20. 10. – ferie

1. čt.: Řím 4,1–8
 Ž 32(31),1–2.5.11
 Odp.: 7ac (*Tys mé útočiště, zahrneš mě radostí ze záchrany.*)
 Ev.: Lk 12,1–7

Sobota 21. 10. – nezávazná památka bl. Karla Rakouského nebo nezávazná sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Řím 4,13.16–18
 Ž 105(104),6–7.8–9.42–43
 Odp.: 8a (*Hospodin pamatuje věčně na svoji smlouvu. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Lk 12,8–12

KALENDÁŘE (Druhá část)

KATOLICKÝ KALENDÁŘ

Texty a obrázky Dr. Ivan Dobeš a Mgr. Michaela F. Váchová • Korektura katolického kalendáře, liturgických barev a textů Mons. Dr. Ing. Eduard Krumpolc, CSc., Th.D.

Nástěnný měsíční kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2018.

Cor Jesu • Brož., 155x225 mm, 49 Kč

a odpověď k žalmům. Jedna dvojstrana zahrnuje jeden týden s místem na poznámky u každého dne. Do jednotlivých liturgických období roku uvádějí myšlenky papeže Františka.

Paulínky

Váz., 85x150 mm, 144 stran, 90 Kč

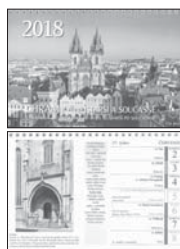

CHRÁMY - NEJSTARŠÍ A SOUČASNÉ

Texty a fotografie PhDr. František Záruba • Korektura kalendáře, liturgických barev a textů Mons. Dr. Ing. Eduard Krumpolc, CSc., Th.D. • Editor Mgr. Michaela Váchová

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2018. V kalendáři najdete fotografie katedrál a jiných chrámů ČR. Kromě stručných popisných textů k jednotlivým chrámům obsahuje každý týden také krátký duchovní text.

Cor Jesu • Kroužková vazba, 230x154 mm, 59 Kč

DIÁŘ S LITURGICKÝM KALENDÁŘEM

Denní kalendář s občanským a liturgickým kalendářem na rok 2018. Ke každému dni je uveden církevní a občanský svátek, odkaz na denní modlitbu církve a na liturgické texty, antifona k žalmu a myšlenka na den. Na začátku každého měsíce jsou uvedeny národní úmysl Apoštolátu modlitby. Diář obsahuje také dostatečný prostor pro poznámky, přehledný měsíční kalendář let 2017-2019 a další praktické informace.

Paulínky • Váz., A5, 392 stran, 200 Kč

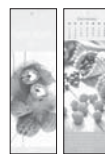
↓ ZÁLOŽKOVÉ MĚSÍČNÍ KALENDÁŘE na rok 2018 s citáty různých autorů k tématu kalendáře. Kalendář lze zavěsit na stěnu.

Pavel Nebojsa - Doron • Brož., karton, 70x215 mm, 59 Kč

KATOLICKÝ KALENDÁŘ

Nástěnný měsíční kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2018.

*KON-PRESS & VIA
Brož., 165x235 mm, 55 Kč*

Ať se ti vše daří

Co ti ze srdce přejí

Radost každý den

Malé moudrosti

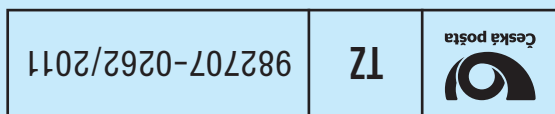

DIÁŘ S LITURGICKÝM KALENDÁŘEM

Denní kalendář s občanským a liturgickým kalendářem na rok 2018. Ke každému dni jsou uvedeny odkazy na liturgické texty

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

**Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1**

SVĚTLO - týdeník Malice cyrilometodějské, spol. Vydává Malice cyrilometodějská, spol. Dohlní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Děhner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc I; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>); objednávkový týdeník: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávkový kmi: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431; www.maticecm.cz; inzercce: knihy@maticecm.cz; Registrace: značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dna 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zveřejněních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.